

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1963

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
295

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Πατρέων.	1
Περὶ ἀναγνωρίσεως Ἰδρυμάτων δι' εἰδίκευσιν ἰατρῶν. ..	2
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν Οἰνοποιίας - Ζυθοποιίας - Οἰνοπνευματοποιίας.	3
Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Κ.Α.Φ. ἑτηρᾶς Κατακόλου. '4	4
Περὶ καθορισμοῦ ἀμοιβῆς φορτ)τῶν Γιαννιτσῶν κατὰ φορτ)σεις βάμβακος διὰ φορτωτῆρος καὶ εἰδικὴν στοιχασίαν (ντάνες).	5
Περὶ καταργήσεως νυκτερινοῦ σχολείου καὶ κέντρου διδασκαλίας καὶ ἰδρύσεως ἀντ' αὐτοῦ ἄλλου, περιφ. Νομαρχίας Ροδόπης.	6

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 37604)Σ. 385) 4.6.53 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.	7
---	---

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 54402

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Πατρέων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις: α) τῶν ἀρθρῶν 108 καὶ 112 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (Ν. Δ. 2888)54), β) τοῦ ἀρθρου 32 τοῦ Νόμου 1726)51), γ) τοῦ ἀρθρου 82 τοῦ Ν. Δ)τος 3033)54), δ) τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ Νόμου 2262)52 καὶ ε) τῶν ἀρθρῶν 45, 47, 48 παρ. 5 τοῦ Ν. Δ)τος 4260)62 καὶ στ) τοῦ ἀρθρου μόνοῦ παρ. 5 τοῦ Ν. Δ. 4276)1962.

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 76)20.5.1962 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τῆς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 56 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 864) 160 Β. Δ)τος «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν» Συμβουλίου.

3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 507)19.6.1963 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν:

Ἐγκρίνομεν ὡς κάτωθι τὴν ὑπ' ἀριθ. 223)1963 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρέων, δι' ἧς τροποποιεῖται ὁ ἰσχύων Ὄργανισμός Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου τούτου, ἐγκριθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 74821)1952 (ΦΕΚ 10, 104)1953 τευχ. Β') ἀποφάσεως ἡμῶν καὶ τροποποιηθεὶς μεταγενεστέρως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 10024)1954 (ΦΕΚ 48) 1954 τευχ. Β'), 64321)1961 (ΦΕΚ 234)1961 τευχ. Β') καὶ 84031)1961 (ΦΕΚ 107)1962 τευχ. Β') ὁμοίων ἡμῶν. Τὰ ἀρθρα 2 καὶ 3 τοῦ ὀργανισμοῦ ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ὀργανικὴ σύνθεσις καὶ διαβάθμισις τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δήμου ὀρίζονται ὡς ἐξῆς:

α) Μετακλητοὶ Ὑπάλληλοι:

Εἰς (1) Γενικὸς Γραμματεὺς.

Εἰς (1) Ἰδιαιτέρως Γραμματεὺς ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

β) Διοικητικοὶ καὶ Οἰκονομικοὶ Ὑπάλληλοι:

Τρεῖς (3) Διευθυνταὶ β' ἢ α' τάξεως.

Ἐξ (6) Τμηματάρχαι β' ἢ α' τάξεως.

Δέκα ὀκτώ (18) Γραμματεῖς β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγηταί.

Πεντήκοντα καὶ εἰς (51) Γραφεῖς β' ἢ α' τάξεως ἢ Ἀκόλουθοι ἢ Γραμματεῖς β' ἢ α' τάξεως ἢ Εἰσηγηταί.

Μία (1) Τηλεφωνήτρια ἐπὶ βαθμῷ Γραφέως β' ἢ α' τάξεως ἢ Ἀκολούθου.

Εἰς (1) Ἀρχικλητῆρ.

Ἐξ (6) Κλητῆρες δ' ἢ γ' ἢ β' ἢ α' τάξεως.

γ) Τεχνικοὶ Ὑπάλληλοι:

Εἰς (1) Διευθυντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ Δημοσίων Ἔργων.

Δύο (2) Πολιτικοὶ Μηχανικοὶ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ ἢ 5ῳ Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς (1) Μηχανικὸς—Ἀρχιτέκτων ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ ἢ 5ῳ Δημοσίων Ἔργων.

Δύο (2) Πολιτικοὶ Ὑπομηχανικοὶ ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ ἢ 7ῳ ἢ 6ῳ ἢ 5ῳ ἢ 4ῳ Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς (1) Ὑπομηχανικὸς—Μηχανολόγος ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ ἢ 7ῳ ἢ 6ῳ ἢ 5ῳ ἢ 4ῳ Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς (1) Δόκιμος Σχεδιαστὴς ἢ Σχεδιαστὴς δ' ἢ γ' ἢ β' ἢ α' τάξεως. ἐπὶ βαθμῷ τῶν ἀντιστοίχων θέσεων Δημοσίων Ἔργων.

Τέσσαρες (4) Δόκιμοι Ἐπιστάται ἢ Ἐπιστάται γ' ἢ β' ἢ α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ τῶν ἀντιστοίχων θέσεων Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς (1) Δόκιμος Τεχνίτης ἢ Τεχνίτης γ' ἢ β' ἢ α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ τῶν ἀντιστοίχων θέσεων Δημοσίων Ἔργων.

Πέντε (5) Δόκιμοι Τεχνῖται ἢ Τεχνῖται γ' ἢ β' ἢ α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ τῶν ἀντιστοίχων θέσεων Δημοσίων Ἔργων.

δ) Ὑγειονομικοὶ Ὑπάλληλοι:

Δύο (2) 'Ιατροί ζ' ή στ' ή ε' ή δ' ή γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Γραφείας α' τάξεως ή 'Ακολούθου ή Γραμματέως β' ή α' τάξεως ή Εισηγητοῦ ή Τμηματάρχου β' ή α' τάξεως.

Είς (1) Κλιθεαυὺς γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Γραφείας α' τάξεως ή 'Ακολούθου ή Γραμματέως β' τάξεως.

ε) 'Υπάλληλοι Καθαριότητος:

Δύο (2) 'Επόπται β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Γραμματέως β' ή α' τάξεως.

Ἐπτά (7) 'Επιστάται γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Γραφείας β' ή α' τάξεως ή 'Ακολούθου.

στ) 'Υπάλληλοι Κινήσεως:

Ἐξ (6) 'Οδηγοὶ Αὐτοκινήτων δ' ή γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ 'Ακολούθου ή Γραμματέως β' ή α' τάξεως ή Εισηγητοῦ.

ζ) 'Υπάλληλοι Κήπων καὶ Δενδροστοιχιῶν:

Είς (1) 'Αρχικηπουρὸς γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ 'Ακολούθου ή Γραμματέως β' ή α' τάξεως.

Δύο (2) Κηπουροὶ β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Γραφείας β' ή α' τάξεως.

η) 'Υπάλληλοι Νεκροταφείου:

Δύο (2) 'Ιεροψάλται γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Γραφείας β' ή α' τάξεως ή 'Ακολούθου.

Είς (1) Νεωκόρος γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Κλητῆρος γ' ή β' ή α' τάξεως.

Πέντε (5) 'Εργάται γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Κλητῆρος γ' ή β' ή α' τάξεως.

θ) 'Υπάλληλοι Ἑκμεταλλεύσεως Ὑδρεύσεως καὶ Μηχανουργείων:

Είς (1) Ὑπομηχανικός—Ἡλεκτρολόγος, επί βαθμῶ 8ω ή 7ω ή 6ω ή 5ω ή 4ω Δημοσίων Ἔργων.

Τέσσαρες (4) Τεχνίται Ὑδραυλικοὶ γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ 'Ακολούθου ή Γραμματέως β' ή α' τάξεως.

Ἐξ (6) Ὑδρονόμοι γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Κλητῆρος β' ή α' τάξεως ή 'Αρχικλητῆρος.

Είς (1) Δόκιμος Μηχανοτεχνίτης ή Μηχανοτεχνίτης γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Δοκίμου Τεχνίτου ή Τεχνίτου γ' ή β' ή α' τάξεως Δημοσίων Ἔργων.

Τέσσαρες (4) Δόκιμοι Ἡλεκτροτεχνίται ή Ἡλεκτροτεχνίται γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Δοκίμου Τεχνίτου ή Τεχνίτου γ' ή β' ή α' τάξεως Δημοσίων Ἔργων.

Είς (1) Δόκιμος Συντηρητής—Ἐφαρμοστής ή Συντηρητής—Ἐφαρμοστής γ' ή β' ή α' τάξεως, επί βαθμῶ Δοκίμου Τεχνίτου ή Τεχνίτου γ' ή β' ή α' τάξεως Δημοσίων Ἔργων.

ι) Φύλακες:

Ὀκτώ (8) Φύλακες επί βαθμῶ Κλητῆρος β' ή α' τάξεως.

2. Διὰ τὸν ὑπηρετούντα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου ὀργανισμοῦ προβλεπομένην θέσιν ἀποθηκαρίου ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 140 τοῦ Νόμου 1726)51.

3. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν θέσεων Γραφείων—Εἰσηγητῶν πέντε ὀρίζονται ὡς θέσεις Δακτυλογράφων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσωπικὸν κατανέμεται κατὰ ὑπηρετίαν. Διευθύνσεις, Τμήματα καὶ Γραφεῖα ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν δι' ἀποφάσεις τοῦ Δημάρχου.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1963

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Σ. ΔΕΛΗΝΙΚΟΣ

Ἀριθ. 8950.

(2)

Περὶ ἀναγνωρίσεως Ἱδρυμάτων δι' εἰδίκευσιν Ἱατρῶν.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. Δ. 3366)55 «περὶ ἀσκήσεως Ἱατρικοῦ Ἐπαγγέλματος καὶ Ἱατρικῶν Εἰδικότητων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Γ. 12400)18.8.1956 ἀπόφασιν «περὶ καθορισμοῦ βασικῶν κριτηρίων ἐγκρίσεως Ἱδρυμάτων δι' εἰδίκευσιν Ἱατρῶν, ἀποφασίζομεν:

Κυρούμεν τὰς ὑπ' ἀριθ. 91)15.5.1963 καὶ 92)5.6.1963 γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Ἱατρικῶν Εἰδικότητων, δι' ὧν ἐγκρίνονται τὰ κάτωθι Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα δι' εἰδίκευσιν Ἱατρῶν ἐν ἀναλογίᾳ ἐνὸς εἰδικευομένου πρὸς ὁκτὼ (8) κλίνας ὡς ἐξῆς:

1. Γενικὸν Νοσοκομεῖον Λεβαδείας: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Παθολογίᾳ ἐπὶ ἐν (1) ἔτος, ἐν τῇ Χειρουργικῇ ἐν (1) ἔτος, ἐν τῇ Μαιευτικῇ—Γυναικολογίᾳ ἐν (1) ἔτος, ἐν τῇ Μικροβιολογικῇ Ἐργαστηρίῳ ἐν (1) ἔτος καὶ ἐν τῇ Ἀκτινοδιαγνωστικῇ Ἐργαστηρίῳ ἐν (1) ἔτος.

2. Νοσοκομεῖον Παύδων (Ἀγία Σοφία): Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Ἀναισθησιολογίᾳ ἐπὶ δέκα ὁκτὼ (18) μῆνας καὶ ἐν τῇ Μικροβιολογίᾳ διὰ πλήρη ἄσκησιν εἰς τὸ Ἐργαστήριον τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

3. Νοσοκομεῖον—Σανατόριον Ἀσβεστοχωρίου: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Μικροβιολογίᾳ ἐπὶ ἐν (1) ἔτος.

4. Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Ὀφθαλμολογίᾳ διὰ πλήρη ἄσκησιν.

5. Γενικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν «Ἅγιος Ἀνδρέας»: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Παιδιατρικῇ ἐπὶ ἐν (1) ἔτος.

6. Γενικὸν Νοσοκομεῖον Σάμου «Ἅγιος Παντελεήμων»: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Μικροβιολογίᾳ ἐπὶ ἐν (1) ἔτος.

7. Γενικὸν Νοσοκομεῖον Πειραιῶς «Βασίλισσα Φρειδερίκη»: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Ἀκτινοθεραπευτικῇ καὶ Ραδιολογίᾳ διὰ πλήρη ἄσκησιν καὶ ἐν τῇ Ἀφροδισιολογίᾳ—Δερματολογίᾳ ἐπὶ ἐν (1) ἔτος.

8. Μαιευτήριον «Ἀλεξάνδρα»: Ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα ἀσκήσεως Ἱατρῶν ἐν τῇ Κυτταρολογίᾳ διὰ πλήρη ἄσκησιν. Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1963

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΙΩΑΝ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Ἀριθ. 47290)Σ 492

(3)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Καταστατικῶ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἀν. Ἐταιρειῶν Οἶνοποιίας — Ζυθοποιίας — Οἶνοπνευματοποιίας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 Α.Ν. 1654) 1939 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ὑπαλλήλων Ἐταιρειῶν Οἶνοποιίας, Ζυθοποιίας καὶ Οἶνοπνευματοποιίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ ἀρθροῦ 59 παρ. 1 τοῦ Ἀν. Νόμου τῆς 11 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ἀν. Νόμου 694)1937» περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας, συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Νομοθεσίας.

2) Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Α.Ε. Οἶνοποιίας — Ζυθοποιίας — Οἶνοπνευματοποιίας ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 664)61 καὶ 841)62 ἀναφορῶν του.

3) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινων. Ἀσφαλίσεως (ἀριθ. πρωτ. ΣΚΑ 146)61 καὶ 237)62 Συνεδριάσεις 106 τῆς ΙΒ' Περιόδου τῆς 20.5.63, ἀποφασίζομεν:

Α'. Εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἀνων. Ἐταιρειῶν Οἶνοποιίας — Ζυθοποιίας — Οἶνοπνευματοποιίας ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἢ τούτου κωλυομένου τοῦ ἀναπληρουντος αὐτὸν Ἀντιπροέδρου, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὅσάκις ἤθελε παραστῇ πρὸς τοῦτο, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἀνάγκη ἢ ἡθελον ζητήσῃ τοῦτο τρία τοῦλάχιστον μέλη αὐτοῦ.

Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του νὰ ὁρίξῃ ὠρισμένας ἡμέρας τακτικῶν συνεδριάσεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ περὶ καταβολῆς παγίας κατὰ μῆνα ἢ κατὰ συνεδρίαν ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως διὰ συμμετοχὴν ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα εἰς πάσης φύσεως συμβούλια ἢ Ἐπιτροπὰς τοῦ Ταμείου, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958 διὰ τοὺς κεκτημένους τὴν ιδιότητα τοῦ Δημοσίου Ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Ὑπαλλήλου Ν. Π. Δ. Δ., ἐφ' ὅσον οὗτοι δικαιοῦνται τὴν ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καθορισμένων ἐκάστοτε ἐξόδων κινήσεως διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπασχόλησιν».

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ πρόσκλησις εἰς συνεδρίαν κοινοποιεῖται εἰς τὰ μέλη ἐπὶ ἀποδείξει τοῦλάχιστον μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ λάβῃ χώραν ἡ συνεδρίασις, ἐπιτροπομένης τῆς συνταμεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης μόνον εἰς περίπτωσιν ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης παρὰ τοῦ Προέδρου ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Καταστατικοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι :

α) Εἰσφορὰ ἐκάστου ἡσφαλισμένου ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (30) ο ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν του».

β) Εἰς τὸν Κανονισμὸν Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀφαλίσεως Προσωπικοῦ Α. Ε. Οἰνοποιίας — Ζυθοποιίας — Οἰνοπνευματοποιίας, ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις :

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Μετὰ 25 ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς τοῦλάχιστον 15ετῆ πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει προκειμένου μὲν περὶ ἀρρένων τὸ 60ὸν προκειμένου δὲ περὶ θηλέων 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τιν».

Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται :

βα') Διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἐξ ὑπαρχῆς συντεταγμένης ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως τοιαύτης διὰ Πιστοποιητικοῦ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρώα Ἀρρένων ἢ Δημοτολόγια καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἢ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῇ τοῦ ἡσφαλισμένου ἐγένετο πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἐκ τοῦ προσαγομένου πιστοποιητικοῦ προκύπτει καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν γεννήσεως τὰ στοιχεῖα ταῦτα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐφ' ὅσον δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐξ ἐνόρκων βεβαιώσεων ἢ βεβαιώσεως ἱερέως.

Διορθωτικῇ τῆς ἡλικίας πράξει δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν μόνον ἐφ' ὅσον ἡ διόρθωσις συνετελέσθη τοῦλάχιστον κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα ἥτοι πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

ββ') Διὰ ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τηρουμένου Μητρώου ἀρρένων.

βγ') Ἐπὶ ἡσφαλισμένου γεννηθέντος εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ ἐτέρου στοιχείου ἀποδεικνύοντος ταύτην κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις.

βδ') Ἐν ἐλλείψει ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ ἀποδείξεως τῆς ἡλικίας βάσει τῶν ἄνω στοιχείων ὡς ἡλικία τοῦ ἡσφαλισμένου λαμβάνεται ἢ ἐν τῷ ἀπογραφικῷ τῷ δελτίῳ τοῦ Ταμείου δηλωθεῖσα τοιαύτη καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπογραφὴ αὐτὴ ἔλαβεν χώραν τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Ἐν ἐλλείψει καὶ τοῦ στοιχείου τούτου ἡ ἡλικία καθορίζεται διὰ δικαστικῆς πράξεως προσεπικαλουμένου καὶ τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν.

βε') Ὅσακις εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν ἡλικίας δὲν καθορίζεται ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν γεννήσεως ὡς τοιαύτη λογίζεται ἡ πρώτη Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως».

Τὸ ἐδάφιον γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Δικαιοῦνται ἐπίσης συντάξεως οἱ ἀποχωροῦντες ἢ ἀπολυόμενοι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν λόγῳ ἀναπηρίας ἡσφαλισμένοι τοῦ Ταμείου ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν μέχρι τῆς ἐπελεύσεως ταύτης 15ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς τοῦλάχιστον 10ετῆ συμπληρωμένην πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει τοιαύτην καὶ κατέστησαν ἀνάπηροι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Οἱ ἡσφαλισμένοι θεωροῦνται ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐὰν λόγῳ παθῆσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξαπνευστικῆς ἢ πνευματικῆς ἐξαμῆνου τοῦλάχιστον κατ' ἱατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, δὲν δύναται νὰ κερδίσουν δι' ἐργασίας ἀναποκρινόμενης εἰς τὰς δυνάμεις, τὰς δεξιότητας, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτῶν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, πλέον τοῦ τρίτου ὅπερ συνήθως κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς ἀναπηρία παρέχουσα τὸ δικαίωμα συνταξιοδοτήσεως, νοεῖται ἡ ἀνεργουμένη εἰς ποσοστὸν ἄνω τοῦ 66.6 ο) ο καὶ μέλλουσα νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἐξ (6) τοῦλάχιστον μῆνας, βεβαιουμένης δι' ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας μετατρέπεται εἰς τοιαύτην λόγῳ γήρατος ὅμα τῇ συμπληρώσει παρὰ τοῦ συνταξιοδοτούμενου τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τοῦ 60ου προκειμένου περὶ θηλέων.

Ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχὴ του διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃσι πρόσφατα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, ταῦτα, δικαιοῦνται τῆς συντάξεως ἧς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου».

Τὸ ἐδάφιον ε' τῆς αὐτῆς παραγράφου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας μὲ ποσοστὸν ἀναπηρίας ἄνω τῶν 66,6ο) ἢ θανάτου, ὀφειλομένου εἰς βίαιον συμβῆν ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐργασίας τοῦ ἡσφαλισμένου (ἐργατικὸν ἀτύχημα) χορηγεῖται σύνταξις ἀνεξαρτήτως χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας».

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

α') Ἡ διαπίστωσις ἀναπηρίας διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων συντάξεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ τοῦ ὑποκ)ατος τοῦ πλησιεστέρου τῆς κατοικίας τοῦ ἡσφαλισμένου.

Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῶν Πρωτοβαθμίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως καὶ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐνώπιον τῶν Δευτεροβαθμίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ΙΚΑ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς Νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν τὰς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς κλπ. Ἡ ὑπηρεσία δὲν δεσμεύεται ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῆς προσφυγῆς ὑπὸ προθεσμίας τινός.

β') Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ θιαστικῶς τοιαύτη ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ υποβάλῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξαμῆνου νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς αὐτῇ συντάξεως ἀναπηρίας ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου βεβαιούται ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν δικιστωθεῖσαν κατὰστασιν ἀναπηρίας του, ἐπὶ λήθην οὐσιαστικῇ μεταβολῇ.

γ') Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ζητῇ ὅποτεδήποτε νέαν ἱατρικὴν ἐξέτασιν τῶν λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχων ἐξαίρεσει ἐκείνων ὧν ἡ σύνταξις μετετράπη εἰς σύνταξιν λό-

γῶ γήρατος συμφώνως τῷ ἔδαφ. γ' παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

δ') Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου τοῦ Ταμείου δικαιωθέντων συντάξεως λόγω ἀναπηρίας παρὰ τοῦ ΙΚΑ ἢ ἐτέρων ὁργανισμῶν κυρίας ἀσφαλίσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἐπανεξέτασις των παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τῆς κεκατονισμένης συντάξεως ἀπονεμομένης εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου βάσει τῆς σχετικῆς συνταξιοδοτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς κυρίας ἀσφαλίσεως καὶ διὰ τὸν ἀπὸ ταύτης ὀριζόμενον χρόνον συνταξιοδοτήσεως παρατεταμένης ἀναλόγως τῆς συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον παρατείνεται καὶ ἡ συνταξιοδοτήσις ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἢ Ὁργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως, καὶ τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας ἀνέρχεται εἰς βαθμὸν ἄνω τῶν 66,60ο.

ε') Αἱ δαπάναι ἐξετάσεως τῶν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐφ' ὅσον αἱ ἐξετάσεις αὐταὶ γίνονται πρωτοβουλία τοῦ Ταμείου, βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον ἀποδιδόμεναι εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων».

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Παραγρ. 3. α') Ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία λογίζεται ὁ χρόνος τῆς ἐν ἀσφαλίσει διανυθείσης ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ταμείου.

β') Ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία πλὴν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πραγματικῆς τοιζύτης λογίζεται ἐπίσης.

1) Ἡ μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἀναγνωρισθεῖσα κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. προϋπηρεσία ἐφ' ὅσον θὰ ἔχη ἐξαγορασθῇ αὕτη κατὰ τὰ ἐν τῇ περὶ ἀναγνωρίσεως ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. ὀριζόμενα.

2) Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ Στρατῷ Ἐφεδρικῆς Ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει μὲ ἐτέραν ὑπηρεσίαν ἀναγνωρισθεῖσαν ὡς συντάξιμον παρὰ τῷ Ταμείῳ.

3) Ὁ χρόνος ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐργασίας πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετὸν ἡσφαλισμένων γυναικῶν, ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τῆς Διεθνούς Συμβάσεως τῆς Οὐασιγκτῶνος κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ Ν. 2274)24.6.1920, ὡς καὶ ὁ χρόνος ἀποχῆς ἐκ τῆς ἐργασίας λόγω ἀσθενείας ἡσφαλισμένου ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 2112 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. 4558)1930.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 χρόνος ὑπηρεσίας ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. ὅπερ καθορίζει καὶ τὰ πρὸς τοῦτο δικαιολογητικὰ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη τῷ Ταμείῳ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἐτους ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἀποκρήσεως ἰκανότητος πρὸς ἐργασίαν ἀντιστοιχῶς ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτου τῶν εἰς τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀναλογουσῶν εἰσφορῶν ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν συγκεφαλαιώσιν τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς συνολικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐὰν ἀπομένῃ ὑπολοιπὸν ἐξ (6) μηνῶν καὶ ἄνω λογίζεται ὡς πληρὴς εἶτος, κατώτερον δὲ τῶν ἐξ (6) μηνῶν παραλείπεται».

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Παρ. 4. α) Διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παρ. 3 συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς ἀποδοχαὶ βάσει τῶν ὁποίων ὑπολογίζονται αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφοραὶ ἡσφαλισμένου καὶ ἐργοδότη λαμβάνονται ὁ μισθὸς μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων τὸν ὁποῖον θὰ λαμβάνωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἡσφαλισμένοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως αἰτήσεώς των.

β) Τὸ οὕτως ἐξευρισκόμενον ποσὸν βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἡσφαλισμένον καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε διὰ, ἴσων μηνιαίων δόσεων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου.

Ἐν περιπτώσει καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ εἰς δόσεις αὗται παρακρατοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡσφαλισμένου, ὡς αὗται ὀρίζονται ἀνωτέρω καὶ ἀποδίδονται

ὑπὸ τούτου εἰς τὸ Ταμεῖον, μετὰ τῶν τακτικῶν εἰσφορῶν, τὸ θραδύτερον, ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀναγεται ἡ ἐκαστὴ παρακρατουμένη δόσις.

γ) Ἡ παρακράτησις τῶν δόσεων τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰς ἐργοδοτήσας Ἐταιρίας αἵτινες ἄλλως ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐξ ἰδίων των καταβολὴν αὐτῶν, μετὰ τῶν νομίμων τόκων ὑπερμερείας ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος ἠθέλει δηλώσῃ ἐγγράφως, εἴτε πρὸς τὸ Ταμεῖον, εἴτε πρὸς τὸν ἐργοδότην του, ὅτι παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς, ὅποτε εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης ὅπως ἀποστείλῃ ἀμελητὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον τὴν τοιαύτην ἐγγράφον δηλώσιν τοῦ ἡσφαλισμένου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τοῦ λοιποῦ ταύτην, τῆς παραίτησεως θεωρουμένης ὀριστικῆς ἀφ' ἧς καθ' οἷον δὲποτε τρόπον ἢ περὶ ταύτης ἐγγράφος δηλώσις περιέλθῃ εἰς τὸ Ταμεῖον.

δ) Προκειμένου περὶ συνταξιούχων αἱ ὑπολειπόμεναι δόσεις ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας, παρακρατοῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐκ τῆς ἀπονεμομένης συντάξεως, δὲν δύναται δὲ ἐκαστὴ τούτων νὰ ὑπερβαίνει: τὸ 1) 3 τῆς συντάξεως αὐξανομένου ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δόσεων ἀναλόγως».

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ὡς ἀκολούθως:

α) Ὡς συντάξιμος μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται συντάξεις λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος τῶν πάσης φύσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ἡσφαλισμένου τῆς ἐν ἀσφαλίσει τελευταίας τριετίας ὡς αὗται ἀναγράφονται εἰς τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τῶν Ἐταιριῶν εἰς τὸ Ταμεῖον μηνιαίας μισθοδοτικᾶς καταστάσεις ἐφ' ὧν ὑπελογίσθησαν εἰσφοραὶ εἰς τὸ Ταμεῖον συμφώνως τῷ Α. Ν. 1654)39.

β) Ἡ μηνιαία σύνταξις διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας ἡσφαλισμένους εἶναι συνάρτησις τοῦ συνταξίμου μισθοῦ καὶ τοῦ συνταξίμου χρόνου, συγκρίνεται δὲ ἐκ βασικῆς συντάξεως ὡς αὕτη καθορίζεται: ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι ἀντιστοιχούσης εἰς 20ετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἐκ προσαυξήσεων δι' ἕκαστον συντάξιμον ἔτος πέραν τῆς 20ετίας ὡς ἀκολούθως:

Συντάξιμος μισθὸς

Βασικὴ σύνταξις

1.000—2.000

300.

2.001—3.000

325.

3.001—4.000

350.

4.001—5.000

375.

5.001—7.000

425.

7.001—10.000

500.

10.001—20.000

600.

20.001 καὶ ἄνω

750.

γ) Ἡ βασικὴ σύνταξις προσαυξάνεται ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς ἀκολούθως:

1) Διὰ ἕκαστον ἔτος συμπεπληρωμένον ἐκ τῶν πρώτων 5 ἐτῶν μετὰ τὸ 20ὸν κατὰ 1ο)α τῆς βασικῆς συντάξεως.

2) Διὰ ἕκαστον ἔτος συμπεπληρωμένον ἐκ τῶν πρώτων 5 ἐτῶν μετὰ 25ετίαν κατὰ 2ο)α τῆς βασικῆς συντάξεως.

3) Διὰ ἕκαστον ἔτος συμπεπληρωμένον ἐκ τῶν πρώτων 5 ἐτῶν μετὰ τὴν 30ετίαν κατὰ 3ο)α τῆς βασικῆς συντάξεως.

3) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπολογιζομένη σύνταξις καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθήμερου τοῦ μηνός, εἰς ὃν ἀντιστοιχεῖ αὕτη.

2. α) Ὡς συντάξιμος χρόνος θεωρεῖται τὸ σύνολον τῆς πραγματικῆς καὶ ἐξαγορασθείσης ἢ ὑπὸ ἐξαγορὰν προϋπηρεσίας.

β) Εἰδικῶς διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰ ἔδαφ. γ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος τὰ συντάξιμα αὐτῶν ἔτη ὑπολογίζονται τοῦλάχιστον εἰς 20 ἐφ' ὅσον εἶναι κατώτερα τούτων.

γ) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ χορηγηθῇ σύνταξις διὰ περισσότερα τῶν 35 ἐτῶν συνταξίμων.

δ) Ἡ συνταξιοδοτήσις ἀρχεται προκειμένου μὲν περὶ τῶν συνταξιούχων τῶν ἐδαφ. γ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ γεγονότος, προκειμένου δὲ περὶ τῶν συνταξιούχων τῶν ἐδαφ. α, β καὶ δ τῆς ἰδίας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς

αίτησεως μετά των απαιτούμενων δικαιολογητικών εις τὸ Ταμείον ἄλλως ἢ ἑναρξίς τῆς συνταξιοδοτήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς υποβολῆς ἀπάντων τῶν δικαιολογητικῶν ἐπαισθήποτε δὲ μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκτὸς ἐργασίας.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἐφ' ὅσον ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ υποβάλλονται ἐντὸς δεμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως ἢ ἑναρξίς τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἢ ὑπεβλήθη ἢ ἀρχικῇ αἰτήσιν.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ χήρα ἢ ὁ χήρος σύζυγος, ἢ χήρα μήτηρ καὶ τὰ τέκνα, νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα, υἱοθετηθέντα, ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως καὶ ἐπὶ ἡσυχασμένης καὶ τὰ νύκτα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ηλικίας ἐπὶ ἀρρένων καὶ προκηυμένων περὶ σπουδάζοντων μέχρι τοῦ 23ου ἔτους ἐπὶ θηλέων δὲ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 30ου ἔτους καὶ ἐπὶ ἀνικάνων πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν τέκνων ἀδιαφόρως φύλου καὶ ἀνεξαρτήτως ηλικίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀναπηρία βεβαιούται ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παράγραφος 2 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα».

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργεῖται.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Παράγραφος 3. Ἡ συνταξιοδότησις τῶν δικαιούχων λόγῳ θανάτου ἡσυχασμένου ἢ συνταξιούχου ἄρχεται ἀπὸ 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καὶ ὃν ἐπὶ τὸν ὁ θάνατος».

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν χήραν ἄνευ τέκνων χορηγοῦνται τὰ 70 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος.

2. Εἰς τὴν σύζυγον θανούσης ἡσυχασμένης ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι ἄπορος καὶ ἀνάπηρος ἀνεξαρτήτως ηλικίας ἢ ἄπορος καὶ ὑπερέβη τὸ βῆδον ἔτος τῆς ηλικίας του χορηγοῦνται τὰ 70 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ἢ συνταξιούχος ἢ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ἢ θανούσα ἡσυχασμένη.

3. Εἰς τὴν χήραν ἢ τὸν πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου χήρον σύζυγον μεθ' ἐνὸς τέκνου τὰ 80 ο)ο τῆς συντάξεως, ἢν ἐλάμβανεν ὁ (ἢ) ἡσυχασμένος ἢ συνταξιούχος.

4. Εἰς τὴν χήραν σύζυγον ἢ τὸν πληροῦντα τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2 χήρον σύζυγον μετὰ δύο τέκνων τὰ 90 ο)ο μετὰ πλείονων δὲ τῶν δύο τέκνων τὰ 100 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος, τοῦ ἐπὶ πλέον τῆς συντάξεως τῆς χήρας ἢ τοῦ χήρου συζύγου ποσοῦ κατανεμομένου μεταξὺ τῶν τέκνων κατ' ἰσομορίαν.

5. Εἰς ἐν τέκνον ὀρφανὸν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων τὰ 70 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος.

6. Εἰς τὰ δύο ὀρφανὰ τέκνα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων τὰ 80 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος καὶ ἐπὶ πλείονων τῶν δύο τὰ 100 ο)ο τῆς συντάξεως τούτου κατανεμομένης κατ' ἰσομορίαν.

7. Εἰς τὴν χήραν μητέρα ἢ τὸν ἀνάπηρον καὶ ἄπορον πατέρα ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν χήρα σύζυγος καὶ τέκνα τὰ 70 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος.

8. Εἰς τὴν χήραν μητέρα καὶ τὸν ἀνάπηρον καὶ ἄπορον πατέρα συντρέχοντος μετὰ χήρας συζύγου καὶ τέκνων ἢ ἄνευ τέκνων τὰ 250 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος.

9. Εἰς ἕκαστον γονεῖα συντρέχοντων ἀμφοτέρων ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν σύζυγος καὶ τέκνα τὰ 35 ο)ο τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος.

Ἄσφαλις λόγω τῆς συνδρομῆς πλειόνων μελῶν οἰκογενείας τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς συντάξεως τῆς ὑποίας ταῦτα δικαιούνται ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἢν ἐλάμβανεν ὁ θανὼν συνταξιούχος ἢ θὰ ἐδικαιούτο λαμβάνειν ὁ θανὼν ἡσυχασμένος ἢ συνταξίς ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

Μειομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων συντάξεως μελῶν οἰκογενείας λόγω τῶν ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας λήξεως τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν τινῶν ἐξ αὐτῶν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῶν υπολοίπων δικαιούχων ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν καταργεῖται.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβάνει ἀριθμὸν 4.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Παράγρ. 5. Τὸ Δ. Σ. ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐκδώσῃ τὴν περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως ἢ ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν ἀπόφασίν του ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς αἰτήσεως ἔχουν ὑποβληθῇ καὶ ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ δι' ἐκάστην ἀσφαλιστικὴν περιπτώσιν.

Εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως δικαιολογητικῶν τὸ Ταμείον ὑποχρεοῦται ὅπως εἰδοποιήσῃ πᾶντα τὸν ἐνδιαφερόμενον ἵνα συμπληρώσῃ ταῦτα, ὅτε ἢ ὡς ἄνω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των».

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 14.

Οἱ εἰς σύνταξιν δικαιούμενοι ἡσυχασμένοι ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλωσι μετὰ τῆς αὐτήσεως των τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

1. Οἱ συνταξιοδοτούμενοι βάσει τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κ.Π. (λόγῳ γήρατος).

α) Ληξιαρχικὴν πράξιν γεννήσεως τοιαύτης δὲ μὴ ὑπαρχούσης ἢ μὴ συναρχθεύσεως παντῶν πασιν πιστοποιητικὸν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἀναφέρον τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως.

β) Βεβαίωσιν τῆς Ἐργοδοτικῆς των Ἐταιρείας, εἰς ἣν νὰ ἐμφαίνηται ὁ χρόνος προσλήψεως, ἀπολύσεως ἢ ἀποχωρήσεως, αἱ μεταβολαὶ καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ τῆς τελευταίας τριετίας ἀναλυτικῶς.

2. Οἱ συνταξιοδοτούμενοι βάσει τοῦ ἐδαφ. δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Καν. Παροχῶν (λόγῳ καταργήσεως θέσεως).

α) Τὰ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος δικαιολογητικά καὶ

β) Ἀντίγραφον ἀναγγελίας καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας.

3. Οἱ συνταξιοδοτούμενοι βάσει τῶν ἐδαφ. γ' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Καν. Παροχῶν (λόγῳ ἀναπηρίας ἢ ἐργατικῆς ἀπυξήματος).

α) Τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος βεβαίωσιν.

β) Ἀντίγραφον ἀποφάσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ ἢ ἄλλου Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ Κυρίας Ἀσφαλίσεως.

4. Οἱ συνταξιοδοτούμενοι βάσει τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Καν. Παροχῶν (λόγῳ θανάτου).

α) Ἡ χήρα ἡσυχασμένου ἄνευ τέκνων.

1) Ληξιαρχικὴν πράξιν θανάτου τοῦ συζύγου της.

2) Ληξιαρχικὴν πράξιν γάμου ἢ πιστοποιητικὸν γάμου.

3) Πιστοποιητικὸν Πρωτοδικείου ὅτι δὲν διελύθη ὁ γάμος μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της.

4) Βεβαίωσιν τῆς Ἐργοδοτικῆς Ἐταιρείας εἰς ἣν νὰ ἐμφαίνηται ὁ χρόνος προσλήψεως τοῦ θανόντος, αἱ μεταβολαὶ μέχρι θανάτου του ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ τούτου τῆς τελευταίας πρὸ τοῦ θανάτου τριετίας ἀναλυτικῶς.

β) Ἡ χήρα ἡσυχασμένου μετὰ τέκνων ἐξ ἐνὸς ἢ πλείονων γάμων.

1) Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιολογητικά.

2) Πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

3) Ληξιαρχικά πράξεις γεννήσεως τῶν τέκνων ἐὰν δὲ προέρχονται ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνὸς γάμου καὶ πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὴν ναμιμότητα αὐτῶν, ἐπὶ σπουδαζόντων δὲ καὶ πιστοποιητικὸν σπουδῶν.

γ) Τὰ ὁφραὰ πατρός καὶ μητρός τέκνα.

1) Ληξιαρχικά πράξεις θανάτου τῶν γονέων.

2) Πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος.

3) Ληξιαρχικά πράξεις γεννήσεών των.

4) Ἐπὶ σπουδαζόντων πιστοποιητικὸν σπουδῶν καὶ

5) Βεβαίωσιν Ἐργοδότηδος Ἐταιρείας εἰς ἣν νὰ ἐμφαίνεται ὁ χρόνος προσλήψεως τοῦ θανόντος προστάτου των ἡσφαλισμένου αἱ μεταβολαὶ τούτου μέχρι τοῦ θανάτου του ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ αὐτοῦ τῆς τελευταίας πρὸ τοῦ θανάτου τριετίας ἀναλυτικῶς.

δ) Οἱ γονεῖς:

1) Ληξιαρχικὴν πράξιν θανάτου τοῦ τέκνου των.

2) Πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως Δήμου ἢ Κοινότητος.

3) Πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον ὅτι ὁ πατὴρ τυγχάνει ἄπορος.

4) Ἀντίγραφον γνωματεύσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ ἢ Ὁργανισμοῦ Κυρίας Ἀσφαλίσεως, ἐξ ἧς νὰ προκύπτῃ ὅτι ὁ πατὴρ τυγχάνει ἀνάπηρος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν.

5) Βεβαίωσιν ὅτι οὗτοι συνετηροῦντο ὑπὸ τοῦ θανόντος καὶ

6) Βεβαίωσιν Ἐργοδότηδος Ἐταιρείας εἰς ἣν νὰ ἐμφαίνεται ὁ χρόνος προσλήψεως τοῦ θανόντος αἱ μεταβολαὶ μέχρι θανάτου του ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ τούτου τῆς τελευταίας πρὸ τοῦ θανάτου τριετίας ἀναλυτικῶς.

ε) Χήρα συνταξιούχου ἄνευ τέκνων:

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἔδαφ. α' τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ πλὴν τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἐργοδότη (ὑπ' ἀριθ. 4).

στ) Χήρα συνταξιούχου μετὰ τέκνων ἐξ ἐνὸς ἢ πλειόνων γάμων τὰ ὑπὸ τῶν ἔδαφ. β' τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ πλὴν τῆς βεβαιώσεως τοῦ Ἐργοδότη.

η) Τὰ ὁφραὰ πατρός καὶ μητρός τέκνα συνταξιούχου τὰ ὑπὸ τοῦ ἔδαφ. γ' τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ πλὴν τῆς βεβαιώσεως Ἐργοδότη.

θ) Οἱ γονεῖς συνταξιούχου:

Τὰ ὑπὸ τῶν ἔδαφ. δ' τῆς παρ. 4 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ πλὴν τῆς βεβαιώσεως Ἐργοδότη.

Τὰ πιστοποιητικὰ ἀπορίας δὲν εἶναι δεσμευτικὰ διὰ τὸ Ταμείον δικαιούμενον νὰ ἐξετάσῃ διὰ παντὸς τρόπον ἐὰν πράγματι συντρέχῃ ἀπορία.

Τὸ Δ. Σ. δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν κρίσιν του θεωρεῖται ἀπαραίτητον διὰ τὴν μόρφωσιν γνώμης.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τροποιοῦται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 15.

Οἱ ἡσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγγέλλωσιν πᾶσαν μεταβολὴν τῆς οἰκογενειακῆς των καταστάσεως προερχομένην ἐκ γάμου, γεννήσεως, διαζυγίου ἢ θανάτου, προσάγοντες καὶ τὰ πιστοποιητικὰ ἐντὸς τριμήνου ἀφ' ἧς ἤθελεν ἐπέλθῃ τοιαύτη».

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν καταργεῖται.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1963 —

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΡΟΚΑΣ

Ἀριθ. 6755)497

(4)

Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Κ.Α.Φ. Ἐηρᾶς Κατακώλου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1254)1949 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ φορτ)σεων νόμων».

2) Τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6)21.1.63 ἀναφορᾶς τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διοικήσεως τὸ Κ.Α.Φ. Ἐηρᾶς Κατακώλου, ὑποβληθὲν ἡμῖν πρακτικὸν τῆς ὑπ' ἀριθ. 15)1962 συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, μετὰ σχεδίου Κανονισμοῦ λειτουργίας Διοικήσεως καὶ Παροχῶν τοῦ Κεφαλαίου τούτου, ἀποφασίζομεν:

Ἐγκρίνομεν ὅπως ὡς Κανονισμὸς Λειτουργίας διοικήσεως καὶ Παροχῶν τοῦ Κεφαλαίου Ἀποζημιώσεως Φορτ)τῶν Ἐηρᾶς Κατακώλου ἰσχύσῃ ὁ τοιοῦτος τοῦ Κεφαλαίου Ἀποζημιώσεως Φορτ)τῶν Λιμένος Κατακώλου ὁ ἐγκριθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47630)2972)1963 ἀποφάσεως ἡμῶν δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 263 τεύχος Β' τῆς 14.6.1963 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις:

I.

«Ὅπου ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 47630)2972)1963 ἀποφάσει Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἀναφέρεται: «Κεφάλαιον Ἀποζημιώσεως Φορτ)τῶν Λιμένος Κατακώλου», «Ἐπιτροπὴ Ρυθμίσεως Φορτ)σεων Λιμένος Κατακώλου», «ἐργάται φορτ)ταὶ λιμένος Κατακώλου», ἀντικαθίστανται ἀντιστοίχως διὰ τῶν «Κεφάλαιον Ἀποζημιώσεως Φορτ)τῶν Ἐηρᾶς Κατακώλου», «Ἐπιτροπὴ Ρυθμίσεως Φορτ)τῶν Ἐηρᾶς Κατακώλου», «ἐργάται φορτ)ταὶ Ἐηρᾶς Κατακώλου».

II.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιο τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ὑπ' ἀριθ. 47630)2972)1963 ἀποφάσεως ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Κωδ. Νόμου 5167)1932 ὡς τροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12735)1116)1947 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας (ΦΕΚ 58 Β' τῆς 12.5.1947) συσταθὲν Κεφάλαιον Ἀποζημιώσεως Φορτ)τῶν Ἐηρᾶς Κατακώλου, ἐδρεύει ἐν Πύργῳ καὶ δέπεται ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε κειμένων διατάξεων καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

III.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 14 τῆς ὑπ' ἀριθ. 47630)2972)1963 ἀποφάσεως ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 14.

1.

2. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὡς χρόνος συμμετοχῆς τοῦ ἐργάτου εἰς τὸ Κ.Α.Φ., θεωρεῖται ὁ διανυθείς ὡς καταχωρωμένου φορτ)τοῦ Ἐηρᾶς Κατακώλου ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κ.Α.Φ. ἤτοι ἀπὸ 12.5.1947 ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12735)1116)1947 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας (ΦΕΚ 58 Β' τῆς 12.5.1947) ἐνεκρίθη ἡ ἐπιβολὴ πόρων διὰ τὸν σχηματισμὸν Κ.Α.Φ. Ἐηρᾶς Κατακώλου καὶ ἐφ' ὅσον χρονικὸν διάστημα εἰργάσθῃ οὗτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης εἰς τὰς φορτ)σεις καὶ εἰσέφερεν εἰς τὸ Κ.Α.Φ. Ἐάν ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἐφοδιασμοῦ δι' ἐπαγγελματικὸν βιβλιαρίον ἀνάγεται εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς χρονολογίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως (12.5.1947), ὡς ἀφετηρία διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου συμμετοχῆς θεωρεῖται ἡ χρονολογία τοῦ ἐφοδιασμοῦ δι' ἐπαγγελματικὸν βιβλιαρίον.

Δὲν δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς χρόνος συμμετοχῆς ὁ χρόνος καθ' ὃν εἰργάσθῃ ὡς φορτ)τῆς καὶ εἰσέφερεν εἰς τὸ Κ.Α.Φ. πρὸ τῆς χορηγήσεως ἐπαγγελματικὸν βιβλιαρίου, πλὴν ἐὰν προσελήφθῃ εἰς τὴν ἐργασίαν δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐπίκουρος καὶ εἰσέφερεν ὡς ἐκ τούτου κανονικῶς εἰς τὸ Κ.Α.Φ. τοῦ τελευταίου τούτου χρόνου ἀποδεκνυμένου ἐκ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

IV.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 16 τῆς ὑπ' ἀριθ. 47630)2972)1963 ἀποφάσεως ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 16.

1.

2. Τὸ ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις εἰς τοὺς δικαιούχους ποσὸν ἐφ' ὅπαξ ἀποζημιώσεως ὀρίζεται ὑπὸ ὁμαλᾶς οἰκονομικᾶς συνθήκας τοῦ Κ.Α.Φ. ἀναλόγως τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς εἰς αὐτὸ ὡς ἀκολούθως:

Διὰ τὸς ἔχοντας 10ετῇ συμμετοχὴν εἰς τὸ Κ.Α.Φ. 3ρχ. ἐννέα χιλιάδας (9.000). Τὸ ποσὸν τοῦτο θεωρούμενον βασικὸν προσαυξάνεται κατὰ δραχμὰς χιλίας διακοσίας (1.200) δι' ἕκαστον ἔτος συμμετοχῆς εἰς Κ.Α.Φ. πέραν τῆς δεκαε-

τίας και μέχρι συμπληρώσεως είκοσαετούς συμμετοχής, δι' ἑκάστον δὲ ἔτος πέραν τῆς είκοσαετούς συμμετοχῆς πρωταυξάνεται κατὰ δραχμὰς χιλίας τετρακοσίας (1.400), μὴ δυναμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν είκοσι ὀκτὼ χιλιάδων (28.000).

Κλάσμα τοῦ ἔτους πλέον τῶν ἐξ μηνῶν, λογίζεται πᾶν ἔτος καὶ ὑπολογίζεται διὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω προσαύξησιν, οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαίωματος λήψεως παροχῆς.

V.

Τὸ ἄρθρον 25 «Μεταβατικαὶ διατάξεις» τῆς ὑπ' ἀριθ. 47630)2072)1963 ἀποφάσεως ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

"Ἀρθρον 25.

1. Εἰς τοὺς ἤδη κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ θάσει τοῦ προγενεστέρου Κανονισμοῦ τοῦ Κ.Α.Φ. βοηθηματοδοτούμενους διὰ μηνιαίου βοηθήματος ἐργάτας φορτ)τὰς ἢ δικαιούχους αὐτῶν, τοὺς μὴ λαμβάνοντας σύνταξιν ἢ βοηθῆμα ἐξ ἄλλης πηγῆς (Ι.Κ.Α. ἢ ἕτερον Ὁργανισμὸν κυρίας ἢ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως) συνεχίζεται ἡ καταβολὴ αὐτοῖς τοῦ μηνιαίου βοηθήματος ὡς τοῦτο ἔχει διαμορφωθῇ καὶ καταβάλλεται βάσει τοῦ προγενεστέρου κανονισμοῦ.

Εἰς τοὺς ἐκ τούτων βοηθηματοδοτούμενους ἐργάτας ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν διακόπτεται ἡ τοιαύτη παροχὴ ἀπὸ τὸν ἐπόμενον τοῦ θανάτου μῆνα καὶ καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθῆμα ἐκ ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς δέκα (10) μηνιαῖα βοηθήματα βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ μηνιαίου βοηθήματος ὅπερ κατεβάλλετο εἰς τὸν θανόντα ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 21 ὀριζομένου βοηθήματος δι' ἑξοδὰ κηδείας.

Ὡς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω βοηθηματοδοτούμενους ἤδη δικαιούχους θανόντων ἐργατῶν ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς θανούσης μόνον τὸ ἐν ἄρθρῳ 21 ὀριζόμενον βοηθῆμα.

2. Εἰς τοὺς θάσει τοῦ προγενεστέρου κανονισμοῦ τοῦ Κ.Α.Φ. βοηθηματοδοτούμενους κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ μηνιαίου βοηθήματος φορτ)τὰς τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν ἢ βοηθῆμα καὶ ἐξ ἄλλης πηγῆς (Ι.Κ.Α. ἢ ἕτερον Ὁργανισμὸν κυρίας ἢ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως) διακόπτεται ἡ μηνιαία βοηθηματοδότησις τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μηνὸς καὶ καταβάλλεται εἰς τούτους ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσις ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἐναρξέως τῆς βοηθηματοδοτήσεως τῶν καὶ τοῦ μέχρι τῆς διακοπῆς ληφθέντος παρ' ἑκάστου συνολικοῦ ποσοῦ παροχῆς ὡς κάτωθι:

Α' Εἰς τοὺς βοηθηματούχους ὧν ἡ μηνιαία βοηθηματοδότησις ἤρξατο πρὸ τῆς 31.12.55 καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσις ἐκ ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τεσσαράκοντα μηνιαῖα βοηθήματα (40) βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ μηνιαίου βοηθήματος ὅπερ ἑκάστος ἐλάμβανε κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς καὶ μετατροπῆς τῆς παροχῆς.

Β' Εἰς τοὺς βοηθηματούχους ὧν ἡ μηνιαία βοηθηματοδότησις ἤρξατο μετὰ τῆς 31.12.55 καὶ 31.12.62 καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσις ἐκ ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς πενήντα μηνιαῖα βοηθήματα (50) βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ μηνιαίου βοηθήματος ὅπερ ἑκάστος ἐλάμβανε κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς καὶ μετατροπῆς τῆς παροχῆς.

3. Τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ περιπτώσεως Α' τοῦ παρόντος ἁρθρου προβλεπομένης ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως δύνανται νὰ τύχωσι καὶ οἱ ἐν παρ. 1 τοῦ ἁρθρου τούτου ἐργάται φορτ)ταὶ καὶ δικαιούχοι θανόντων ἐργατῶν οἱ ἤδη διὰ μηνιαίου βοηθήματος βοηθηματοδοτούμενοι ἐκ τοῦ Κ.Α.Φ. καὶ μὴ λαμβάνοντες σύνταξιν ἢ βοηθῆμα ἐξ ἄλλης πηγῆς, ἐφ' ὅσον τῇ αἰτήσει τῶν ἡδελφῶν ζητήσῃ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μηνὸς, τὴν μετατροπὴν τῆς παροχῆς ἀπὸ μηνιαίου βοηθήματος εἰς ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσιν.

VI.

Τὸ ἄρθρον 28 τῆς ὑπ' ἀριθ. 47630)2972)63 ἀποφάσεως ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

"Ἀρθρον 28.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καταργεῖται πᾶσα ἄλλη προγενεστέρα διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι ἢ ρυθμίζουσα ἄλλως τὰ τοῦ Κ.Α.Φ. Ἐπὶ τῆς Κατακύλου.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1963

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΡΟΚΑΣ

Ἀριθ. 52179)3284

(5)

Περὶ καθορισμοῦ ἀμοιβῆς φορτ)τῶν Γιαννιτῶν κατὰ φορτοεκφορτώσεις θάμβακος διὰ φορτωτῆρος καὶ εἰδικὴν στοιβασίαν (ντάνες).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1254)49 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ ἁρθρου 39 τοῦ Ν. 3239)55.

2) Τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10)28.5.63 ἀναφορᾶς τῆς Ἐπιτροπῆς Ρυθμίσεως Φορτ)σεων Ἐπὶ τῶν Γιαννιτῶν ὑποβληθὲν ἡμῖν ἀντίγραφον πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 26)24.5.63 συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῶν φορτ)τῶν Γιαννιτῶν κατὰ τὰς φορτ)σεις σιτηρῶν ΚΥΔΕΠ διὰ μηχανικῶν μέσων, περὶ ὀρισμοῦ προϊσταμένου τῶν φορτ)τῶν, περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῶν φορτ)τῶν κατὰ τὰς φορτ)σεις θάμβακος δι' αὐτομάτου φορτωτῆρος καὶ δι' εἰδικὴν στοιβασίαν (ντάνες) ἐπὶ εἰδῶν Α.Τ.Ε. καὶ τέλος περὶ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ λόγω διαφενεύσεως ἀμοιβῆς κατὰ τὴν ζύγισιν τῶν φορτίων δι' αὐτομάτου πλάστιγγος, ἀποφασίζομεν:

Ἀποδεχόμενοι ἐν μέρει τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πρακτικῷ τῆς Ἐπιτροπῆς Ρυθμίσεως Φορτ)σεων Ἐπὶ τῶν Γιαννιτῶν διατυπωμένας προτάσεις ὀρίζομεν τὰ ἀκόλουθα:

1. Ἐγκρίνομεν ὅπως κατὰ τὰς φορτ)σεις θάμβακος δι' αὐτομάτου φορτωτῆρος καταβάλλεται εἰς τοὺς φορτ)τὰς διὰ τὴν προσφερομένην παρ' αὐτῶν ἐργασίαν ὑποβοηθήσεως τοῦ μηχανήματος (φορτωτῆρος) ποσοστὸν 30)ο τοῦ ἰσχύοντος τιμολογίου τῶν.

2. Ἀπορρίπτομεν τὴν πρότασιν ἐπιβολῆς ποσοστοῦ λόγω διαφενεύσεως ἀμοιβῆς τῶν φορτ)τῶν κατὰ τὰς περιπτώσεις ζυγίσεως τῶν φορτίων δι' αὐτομάτου πλάστιγγος ὡς μὴ στηριζομένην εἰς ἐξουσιοδοτικὴν διάταξιν νόμου.

3. Ἐγκρίνομεν ὅπως διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς αἰτουμένην εἰδικὴν στοιβασίαν (ντάνες) καταβάλλεται εἰς τοὺς φορτ)τὰς ποσοστὸν 40)ο τοῦ ἰσχύοντος τιμολογίου.

4. Δι' ἐτέρας ἀποφάσεως ἡμῶν θέλομεν ἀποφανθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος ἀμοιβῆς τῶν φορτ)τῶν κατὰ τὰς φορτ)σεις σιτηρῶν ΚΥΔΕΠ διὰ μηχανικῶν μέσων αὐτῆς.

5. Ἡ ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἀναφερομένη εἰς τὸν ὅρισμον προϊσταμένου φορτ)τῶν δὲν ὑπόκειται εἰς περαιτέρω ἔγκρισιν.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1963

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΡΟΚΑΣ

Ἀριθ. 15985

(6)

Περὶ α) καταργήσεως Νυκτερινοῦ Σχολείου καὶ β) Κέντρου Διδασκαλίας καὶ Ἰδρυσις ἀντ' αὐτοῦ ἄλλου περιφ. Νομαρχίας Ροδόπης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 9 καὶ 16 τοῦ Ν. Δ. 3094) 1954 «περὶ μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαριθμητισμοῦ».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1)1963 πρᾶξιν τῆς Ν.Ε.Κ.Α. Νομοῦ Ροδόπης, ἀποφασίζομεν:

Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1)63 πρᾶξιν τῆς Ν.Ε.Κ.Α. Νομοῦ Ροδόπης (θέμα 2ον καὶ 3ον) περί:

α) Καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1962—1963 τοῦ ἰδρυθέντος καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 108)13.3.63 ΦΕΚ (τεῦχος Β') Νυκτερινοῦ Σχολείου Μεγάλου Κρανοβουνίου, ὡς μὴ πληροῦντος τοὺς προβλεπομένους ὅρους λειτουργίας καὶ

β) Καταργήσεως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1962—1963 τοῦ ἰδρυθέντος καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 108)13.3.63 ΦΕΚ (τεῦχος Β') Κέντρου Διδασκαλίας Κομοτινῆς, ὡς μὴ πληροῦντος τοὺς προβλεπομένους ὅρους λειτουργίας καὶ ἰδρύσεως ἀντ' αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1962—1963 Κέντρου Διδασκαλίας εἰς Ἀμφια.

Ἐν Κομοτινῇ τῇ 13 Ἰουνίου 1963

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΡΝΑΒΟΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

(7)

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 37604)Σ.385)4.6.63 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ παροχῶν τοῦ Ταμείου ἐπικ. ἀσφαλ. ὑπαλλήλων ἐμπορικῶν καταστημάτων δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 262 Φ.Ε.Κ. (τεῦχος Β') τῆς 13.6.1963 ἐπέρχονται αἱ κάτωθι διορθώσεις ἡμαρτημένων:

Ἐν ἀρχῇ τοῦ 2ου λόγου τοῦ σκεπτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμένως δημοσιευθέντος «2. πρότασιν τοῦ Δ)κοῦ Συμβουλίου» τίθεται τὸ ὅρθον «2. Γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τῆς σελίδος 2111 καὶ εἰς τοὺς 3ον καὶ 4ον στίχους ἀπὸ τοῦ σκέλους αὐτῆς ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένως δημοσιευθέντος «τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὁρφανοῦ» τίθενται τὸ ὅρθον τοῦ θανάτου ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου (ἡσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου) ὁρφανοῦ».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας)